

ния, която също бѣ праздна. Моментътъ бѣ критиченъ. Командирътъ на полка полковникъ Христовъ, макаръ раненъ и страдащъ отъ раната, схващайки идещата катастрофа, напустна наблюдателния си пунктъ и съ пушка въ ржка отиде въ лѣвия подучастъкъ, гдето съ помощта на командира на 1/46-а дружина, поручика отъ сжщата дружина Коларовъ и младшия подофицеръ отъ полка Комитовъ събра една частъ отъ войниците, образува смѣсени роти и ги поведе по източния склонъ на в. Борисъ въ контъръ-атака срещу нахълталитѣ вече въ окопитѣ сърби и спрѣ тѣхния устремъ. Отъ 11-и полкъ оцѣлѣлъ офицеръ въ участъка нѣмаше. Контъръ-атаката, поради отпадналия духъ на войниците, голѣмитѣ загуби, силната умора, успѣ отчасти. Заетъ бѣ ходътъ за съобщение предъ втората линия окопи. Следъ като закрепи положението, полковникъ Христовъ заповѣда на офицеритѣ отъ 1/46-а дружина да събератъ останалитѣ войници и ги доведатъ въ окопитѣ. При мръкване войниците бѣха събрани и доведени въ окопитѣ на втората отбранителна линия. Войниците отъ 11-и полкъ, поради липса на началници, бѣха размѣсени съ тия отъ 1/46-а дружина. И така, благодарение на енергичния и храбъръ командиръ на 11-и полкъ полковникъ Христовъ, катастрофата бѣ отстранена и положението на лѣвия подучастъкъ укрепено.

Къмъ 15 часа противникътъ настѣпи и срещу дѣсния подучастъкъ на в. Борисъ. Духътъ на войниците и тукъ бѣ отпадналъ, но тѣ още се държаха на позицията. За да подкрепи дѣсния флангъ и центъра, къмъ 16 часа полковникъ Христовъ заповѣда 10-а рота, която бѣ въ полкова поддръжка задъ дѣсния подучастъкъ, да настѣпи по хода за съобщение и се яви въ помощъ на 14-а рота.

Къмъ 16:30 часа всички роти отъ лѣвия подучастъкъ бѣха въ отстѣпление съ изключение на 14-а и 15-а роти. Това не можеше да не внесе смущение въ войниците отъ 14-а рота, още повече, че противникътъ влѣво отъ тѣхъ зае канаритѣ и се яви въ флангъ и тилъ. Въ този критически моментъ началникътъ на дѣсния участъкъ поручикъ Мечковъ взема подъ свое командуване 14-а рота. Това успокои войниците отъ ротата, като умишлено ги увѣри, че влѣво движещитѣ се войници сж наши, а не сърби. Въ мѣглата се виждаха силуети и войниците повѣрваха това и се държаха. Командирътъ на полка, като получи донесението на поручикъ Мечковъ, заповѣда на войниците да се държатъ до последни усилия и че изпраща поддръжка за възстановяване положението на лѣвия подучастъкъ. Противникътъ въ това време, следъ като зае първата линия окопи на лѣвия подучастъкъ, централизира силенъ артилерийски и миненъ огънь по 14-а рота, а така сжщо почна да бие въ флангъ продълно съ пушеченъ и картеченъ огънь ротата. Войниците разбраха всичко станало и поведоха отчаяна борба. На лѣвия флангъ, презъ единъ, тѣ заеха фронтъ къмъ тила, а другитѣ—по фронта. Въ това време противникътъ се насочи и наближи втората линия окопи. 14-а рота рискуваше да бжде пленена. Всички подофицери бѣха извадени отъ строя — ранени и убити. Смущението стана още по-силно, щомъ бѣ раненъ взводниятъ командиръ на лѣвофланговия взводъ. Войниците почнаха да се прибиратъ и сгжстватъ по окопа вдѣсно,